

מום בצימר שלא הודיע השוכר עליו למשכיר בזמן המייד אבל גם לא נשאר בו ולא נהנה ממנו

בית דין ירושלים

מאגר לנימוקים מקוצרים בדיני ממונות ©

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2606.

נידון לפני הגרי"ו בין משכיר צימר לנופש ובין השוכר ליומיים, שבערב הראשון תיכף להגעה התבררה בעיית ניקוז במקלחת, ובעת השימוש התמלא כל הצימר מים, וזמן רב נזקק לגרוף ולא הצליח לייבש לגמרי. ובאמצע הלילה נפלה האשה ונחבלה והלכו לרופא ומחמת מצבה הפנה אותם בדחיפות לבית חולים. ע"כ למעשה לא יכלו להיות בצימר מעבר ללילה האחד, וגם הוא היה בעל כרחם אחרי שהתברר המום של הניקוז הבלתי תקין. והשאלה היא כמה צריך לשלם, הכל או כלום, או דמי לילה אחד, או דמי לילה בזול של מקום לא תקין.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: שאם לא היה בכדי לצאת מהמקום אחרי שהתברר המום, פטורים מכלום. דהוי מקח טעות מחמת המום. ורק נשתמש אחרי שהתברר המום מחל, כי השימוש מוכיח, ולא בעוד כשלא היתה לו יכולת להפסיק להשתמש לאונסו.

ואם המום התברר בשעה שעוד היה יכול להתלונן ולקבל צימר חילופי ונמנע והמשיך להיות בו, איבד טענת הפטור המלא, ועדיין ראוי לקזז מהתשלום לפי ערך צימר פגום כזה. וכ"ז על אותו לילה ששהה שם, אבל על הזמן שהוצרך להגיע לאישפוז באונס דלא הו"ל למידע ולהתנות, וממילא לא השתמש פטור מלשלם. דסו"ס לא שונה מאונס מיתה שכתוב ברמ"א בסימן שלד סעיף א (ועי' ש"ך

שם סק"ב דגם לדעת החולקים שמביא הרמ"א הדין כן בגוונא שטרם שילם, ומב' טעמים) שהיורשים פטורים מלשלם, אף שמצד שכירות ממכר זה קנוי להם. כי בפועל היה פה שינוי מצב מחמת אונס של"ה להתנות ופסידא דמשכיר דעליו היה להתנות. וה"נ לא שנא.

מאגר לנימוקים מקוצרים בדיני ממונות ©